

Kære Martinus!

I Anledning af Ingeniør Hannemanns interessante Artikel i "Kosmos" vil jeg gerne spørge Dem om et Par Ting, som det betyder meget for mig at faa Klarhed over. Oplysningerne er saaledes til absolut privat Brug. Ja, jeg kan godt sige for min egen Sjælefreds Skyld.

De ved, kære Martinus, hvordan min seksuelle Indstilling er, og De kan heller ikke undgaa at vide, hvilken umaadelig Trøst det har været for mig at blive bekendt med Deres Analyser af Polprincippet. Det har faktisk betydet mere for mig end noget andet her i Verden.

Men nu ser jeg, at Ing. Hannemann betegner Homoseksualisme som unaturligt - som en Skævhed i Udviklingen henimod den kommende Dobbeltpolet-hed. Dette blev jeg ærlig talt ked af at læse, og det er jeg næppe ene om. Saa er Spørgsmaalet: Har Hannemann Ret, eller tager han noget for skematisk paa det? Jeg kan tænke mig, at De evt. ikke har ønsket at rette i hans Manuskript, da det jo i Forvejen er et lidt ømtaaleligt Emne at skrive offentligt om. Men vil De ikke rent privat sige mig, som det er, kære Martinus - ganske uden Hensyn til, om Resultatet gør mig bedrøvet eller ej.

Jeg mener ganske bestemt at kunne erindre, at De for nogle Aar siden under en privat Spadseretur fortalte mig, at alle Mennesker før eller senere skal igennem det homoseksuelle Stade. De sagde ogsaa noget om, at den Ensomhed, som jeg gennemlever i denne Inkarnation, maaske repræsenterede "de 40 Dage i Ørkenen". Det maatte saaledes ogsaa være noget, som ethvert Menneske skal igennem før eller senere. Men alt dette stemmer jo ikke rigtig overens med, at det homoseksuelle Stadie er et Blindspor. Deres tidligere Analyser af Spørgsmaalet mener jeg ogsaa at have opfattet saadan, at Homoseksualisme er en naturlig Overgangsform i Polændringens Forløb.

Fra tidligere Samtaler erindrer jeg ogsaa, at De har sagt, at der findes to Slags Homoseksuelle, nemlig dem, hvor det seksuelle var foran det moralske, og dem, hvor det moralske var foran det seksuelle. Kan det sidste da siges at være unormalt? Jeg har svært ved at se det. I saadanne Tilfælde er Forholdet jo ofte næsten udelukkende af sjælelig Natur og resulterer i en Finhed og et Venskab, som er umaadelig ophøjet. Det er langt langt smukkere end det, der kan opnaas i et Ægteskab. I de Forhold, hvor det seksuelle er foran det moralske, kan man vel bedre tale om skæv Udvikling. Her er ofte Tale om Mennesker, som gaar direkte fra det modsatte Køn og over til det samme Køn - bare for at faa Afveksling, og der kan ogsaa være Tale om forskellige Perversiteter. Men her er det jo ogsaa de rent legemlige Drif-

ter med Egoisme, Jalousi o.s.v., der gør sig gældende. I dette Forhold mangler den fine sjælelige Afstemthed, som findes hos den anden Slags Homoseksuelle. Mon ikke Hannemann i nogen Grad har glemt at skelne tilstrækkeligt mellem de to Slags?

Naar man tænker Sagen rigtigt igennem, er det jo i Grunden ogsaa forkert at sige, at der i et homoseksuelt Forhold er Tale om to af samme Køn. Det er i hvert Fald kun rent legemligt. Sjæleligt set er de ikke af samme Køn, og det er dog dette, der er det primære. Den eneste Maade, hvorpaa vi kan blive dobbeltpolede, er efter min Mening, at Manden udvikler sin feminine Pol og Kvinden den maskuline Pol. Men naar det er saadan, saa ser jeg ikke rettere, end der maa komme en eller flere Inkarnationer, hvor de paagældende bliver homoseksuelle. Altsaa er denne Tilstand efter dette at betragte som et normalt Gennemgangsled. Først naar der optræder Perversiteter, kan man tale om Skævhed eller Blindspor. Er det ikke rigtigt?

Hvis ikke det er saadan, mener jeg det umuligt at finde en fornuftig Forklaring paa, hvordan Seksuallivet ellers skal blive i en vis Periode under den modsatte Pols Vækst. Hvis jeg er 60 % Mand og 40 % Kvinde, vil jeg ganske naturligt tiltrækkes af et Væsen, der er 40 % Mand og 60 % Kvinde. De to Poler i mig maa vel hver især søge deres Kontrast. I det hele taget komplicerer det jo Forholdet, naar der er to Poler, der skal tilfredsstilles paa een Gang. Men da jeg er helt udlevet m.H.t. Kvinder, maa jeg altsaa finde det feminine Behov hos en "Mand", d.v.s., at jeg kun interesserer mig for feminine Mænd - altsaa rent sjæleligt. Den Type, som gaar i Kvindeklæder, frastøder mig.

Der ser altsaa her i det foregaaende, hvad jeg har trøstet mig med, siden jeg lærte Dem og Deres ophøjede Sag at kende. Har jeg nu misforstaaet Dem, eller har Hannemann behandlet Emnet for summarisk? De vil forstaa, kære Martinus, at det betyder meget for mig at faa Klarhed her. Er jeg ved at blive skævt udviklet, maa jeg jo søge at ændre det. Men skal jeg gaa imod min nuværende Natur, vil Livet blive glædeløst, og samtidig vil der dermed være afsløret, at det, der hidtil har trøstet mig (og mange andre), var en Misforstaaelse. Men Sandheden maa jeg jo have først og fremmest, selv om den skulde være bitter. Mit Spørgsmaal gaar derfor i Korthed ud paa, om ikke Homoseksualisme er at betragte som et normalt Gennemgangsled paa et vist Trin af Udviklingen, og om ikke alle Mennesker skal igennem det? Skulde dette ikke være Tilfældet, er vi sikkert mange, der ikke vil kunne forstaa, hvordan Polændringen skal gennemføres.

Det er kun grundet paa Spørgsmaalets Vigtighed, jeg mener at kunne lægge Beslag paa Deres kostbare Tid, kære Martinus. Hjertelig tillykke med de store Udvidelser af Kosmos Kolonien og de kærligste Hilsner fra

Deres altid hengivne *Herman Fjergaard*